

කොරියානු රැකියාවලට පොරකෑම ශ්‍රී ලංකාවේ ඉහළම භාගය තරුණ විරැකියාව සහ දරිද්‍රතාව පෙන්නුම් කරයි

සුරංග සිරිවර්ධන විසිනි 2011 අගෝස්තු 20

අගෝස්තු 08 වන දා කොළඹ පොලිස් ක්ෂේත්‍ර බලකා මූලස්ථාන ක්‍රීඩාංගනයේ දී කොරියානු රැකියා සඳහා භාෂා පරීක්ෂණ අයදුම්පත් ලබා ගැනීමේ අරමුණින් දසදහසකට අධික තරුණ පිරිසක් රොක් වූහ. පොලිස් ක්‍රීඩාංගනයේ වැට කඩුලු පෙරලා දමමින් කිලෝමීටරයකට ආසන්න ප්‍රමාණයක දුරක් පෝලිමක පොරකමින් සිය රැකියා අපේක්ෂාව සැබෑ කර ගැනීමට මෙපමණ විශාල පිරිසක් කොළඹට රැස් වීම ශ්‍රී ලංකාවේ නිල විරැකියාව සීඝ්‍රයෙන් පහල ගොස් ඇතැයි ආන්ඩුව විසින් ගසන පම්පෝරිය අහස උසට පුපුරුවා හැරී අවස්ථාවක් විය.

දිවයිනේ ඇත ප්‍රදේශවල පටන් තරුණ පිරිස් අදාල අයදුම්පත් ලබා ගැනීම සඳහා කොළඹට රොක් වූයේ දකුණු කොරියානු ආන්ඩුව සමග ඇතිකරගෙන තිබෙන සංක්‍රමනික කම්කරුවන් පිලිබඳ ද්වී පාර්ශ්වීය එකඟතාව අනුව 9,300කට පමණ කොරියානු රැකියා ලබා දෙන බව විදේශ සේවා නියුක්ති කාර්යාංශය විසින් නිවේදන කිරීම නිසයි.

අයදුම්පත් ලබා ගැනීම පිනිස දිවයින පුරා මධ්‍යස්ථාන 29ක් නම් කර තිබුණත් ප්‍රථමයෙන් ඒවා නිකුත් කිරීමට නියමිතව තිබුණේ කොළඹ දී ය. සිය අවස්ථා අහිමි කර ගැනීමට අකමැති වූ තරුණයින් දුර බැහැර සිට පැමිණ පෙර දා සිටම පොලිස් ක්‍රීඩාංගනය අසල දුෂ්කරතා මැද කඳවුරු බැඳගෙන සිටියහ. කොළඹට නියමිතව තිබූ අයදුම් කරුවන් 3,500ක ප්‍රමාණය ලියාපදිංචි කිරීම සඳහා දහවල් වීමටත් පෙර අවසන් විය.

මධ්‍යස්ථානය වසා දමමින් බලධාරීන් පොලිස් සහය ඇතුව ඒ බැව් නිවේදනය කල විට තවමත් පෝලිමේ රැස්කමින් සිටි තරුණයින් තුල ඇති වූ දැඩි නොසන්සුන්තාව මැඩීමට පොලිසිය මැදිහත් කෙරුනි. කෙසේ වෙතත් තත්ත්වය දරුණු අතට හැරෙනු ඇතැයි බිය වූ ආන්ඩුව ඇති වීමට ගිය තත්වය සමහන් කර ගත්තේ තවත් අයදුම්පත් 15,000ක් මුද්‍රනය කොට ඉතිරිව සිටි තරුණයින් ද ලියාපදිංචි කිරීම මගිනි.

රජයට සම්බන්ධිත ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රතිපත්ති අධ්‍යයන ආයතනය (අයිපීඑස්) මෙහි රැස් වූ තරුණයින් අතර සිදු කල සමීක්ෂනයකින් පවතින තරුණ විරැකියාව සහ ආන්ඩුවේ පටි තද කිරීමේ පිලිවෙත් මගින් ඇති කොට තිබෙන ගැඹුරු වන තරුණ අසහනය හා දරිද්‍රතාව කෙබඳු ද යන්න පිලිබඳ සීමිත නමුත් වැදගත් කරුණු රැසක් එලිමහනට ගෙන එයි.

සමීක්ෂනයෙන් පෙන්වා දෙන්නේ මෙම රැකියා සොයන්නන් අතරින් සියයට 70.7ක් පමණ වයස අවුරුදු 20-30 අතර වන බවත් ඒ අතරින් සියයට 39ක් පමණ වයස අවුරුදු 25-30 අතර අය වන බවයි. සමස්ත ප්‍රමාණයෙන් බහුතරය එනම් සියයට 28.8 කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයෙන් සහ සියයට 22 මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයෙන් ද වශයෙන් බොහෝ තරුණ පිරිස් බටහිර හා දකුණු ප්‍රදේශවල තරුණයින් බව සමීක්ෂනය මගින් පෙන්වා දෙයි.

මෙම තරුණයින් අතරින් බහුතරය උසස් පෙල අධ්‍යාපනයේ සිට ඉහල මට්ටම් දක්වා උගත් තරුණ ස්ථරයක් වෙති. සමස්ථ ප්‍රමාණයෙන් සියයට 65.9ක් පමණ උසස් පෙල සමතුන් වන අතර සියයට 4.9ක් වන උපාධිධාරීන් ද සැලකීමේ දී සියයට 70.8ක් උගත් තරුණයන් වීම, ඔවුන් අතර උග්‍ර වෙමින් පවතින විරැකියාව පිලිබිඹු කරයි.

ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවියට අදහස් දක්වමින් හම්බන්තොට වීරකැටිය ප්‍රදේශයෙන් පැමිණි හේමන්ත නමැති 29 හැවිරිදි උපාධිධාරී තරුණයා මෙසේ ප්‍රකාශ කලේ, "මම උපාධිය අවසන් කලේ 2009දී. තවම රැකියාවක් නෑ. අම්මයි තාත්තයි දැන් වයසයි. පවුලේම බර දැන් මම කරට ගන්න ඕන කාලේ. ඒත් විකල්පයක් නෑ. කොළඹට ඇවිත් පොඩි ජොබ් එකක් හොයාගන්න පුලුවන්. ඒකත් හරිම අමාරු වැඩක්. අනෙක් අතට කොළඹ ඉඳලා රු.20,000ක් ලැබුණත් මදි. මම කොරියන් රැකියාවකට යන්න හැදුවේ ඒ නිසයි. අපේ ගෙවල් දොරවල් පරනය. ලංකාවේ ඉඳලා නම් කවදාවත් ඒවා හදාගන්න වෙන්නෑ." ආන්ඩුව ගෙනයන වැඩලිපිවෙල ගැන ඔහු සිය අතෘප්තිය ද තදින්ම පල කරමිනි.

අයිපීඑස් සමීක්ෂනය පෙන්වා දී ඇති අයුරින් කොරියානු රැකියා සොයන්නන් අතරින් සියයට 63.4ක් පමණ දැනටමත් රැකියාවල නිරතවන්නන් ය. විශේෂයෙන් ම අඩු වැටුප්, පැය 8කට අධික දෛනික සේවය ඇතුළු සිය රැකියා කොන්දේසි පිලිබඳ අත්‍යවශ්‍යතාවයට පත්වුවන් බහුතරයක් ද මේ අතර සිටිති. අඩු වැටුප් සහ අඩු ආදායම් විදේශ රැකියා සෙවීම කෙරෙහි තමන් යොමු කොට ඇති බව ඔවුන්ගෙන් සියයට 38ක පමණ පිරිසක් ප්‍රකාශ කර තිබේ. සියයට 36ක් පමණ වූ රැකියා විරහිතයින් අඩුම ගණනේ වසර දෙකක පමණ කාලයක සිට රැකියා නො මැතිව සිට ඇත.

2008 ඇරඹී ගෝලීය මූල්‍ය බිඳවැටීමෙන් උග්‍ර වූ ආර්ථික අර්බුදය කම්කරු පන්තිය මත පැටවීම සඳහා රැකියා හා වැටුප් කප්පාදුවන් වැඩ කාලය දීර්ඝ කිරීමත් ඒ සමග ම බදු මුදල් ඉහල දමා ජීවන කොන්දේසි කපා හෙලීමත් ලෝකය පුරාම පාලක පන්තීන් විසින් ක්‍රියාවට නැගුණි. මේ අර්බුදය ලංකාවට ද බලපා ඇත.

බෙදුම්වාදී එල්ටීටීඊයට එරෙහිව ගෙන ගිය යුද්ධයේ බරින් ලංකාව තුළ අර්බුදය වඩාත් ගැඹුරු විය. එය ක්‍රියාත්මක වූයේ බොහෝ කම්කරුවන් රැකියාවලින් දොටට දැමීම සහ ජීවන වියදම ඉහල දැමීම ලෙස ය. කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ වාර්තාවලට අනුව 2008 අගෝස්තු මාසයේ සිට 2009 අප්‍රේල් මාසය දක්වා ලංකාවේ 70,000කට අධික පිරිසකට රැකියා අහිමි වී ඇත. දැනටමත් රැකියාවල නියුතු වන්නන්ද විදේශ රැකියා සොයනුයේ මේ අර්බුදයේ බර දරා ගත නො හැකි පසුබිම තුළ ය.

2009 දී සියයට 5.8ක්ව තිබූ ලංකාවේ සමස්ථ විරැකියාව 2010 දී සියයට 4.9ක් දක්වා පහල වැටුණ බව මහ බැංකු වාර්තාව සඳහන් කරයි. එහෙත් තරුණ විරැකියාව, අවුරුදු 15 සිට 19 දක්වා වයස් කාන්ඩයේ විරැකියාව සියයට 20.9 සිට 2010 දී සියයට 21.1 දක්වා නැග ඇත. 20 -29 අතර වයස් කාන්ඩයේ විරැකියාව 2009 දී සියයට 15.4ක් ද 2010 දී සියයට 13.7ක් ද විය. මේ තතු තුළ විදේශ රැකියා සොයන්නන්ගෙන් සියයට 59ක් ම අයිපීඑස් සමීක්ෂනයට පැවසුයේ කොරියාව තුළ ඕනෑම රැකියාවක් කිරීමට තමන් සූදානම් බවයි.

ලංකාවේ පමණක් නොව ලෝකයේ සෑම රටකම තරුණ විරැකියාව කැකැරෙන ප්‍රශ්නයක් ලෙස ගැඹුරු වෙමින් පවතී. 2008න් ඇරඹී මූල්‍ය අර්බුදයේ ආරම්භක සමයේ යුරෝපයේ තරුණ විරැකියාව සියයට 15ක් පමණ වූ අතර මේ වන විට එය සියයට 20කටත් වඩා ඉහලට නැග ඇත. යුරෝපා සංගමය තුළමත් රටවල් 27ක

අවුරුදු 15-24න් අතර තරුණ පිරිසෙන් සියයට 20.5ක ප්‍රමාණයක් රැකියා සොයමින් සිටී.

රාජ්‍ය නය අර්බුදය දරනු ලෙස බලපා ඇති රටවල් අතර වන ස්පාඤ්ඤයේ තරුණ විරැකියාව මේ වන විට 2008 වසරේ මෙන් දෙගුණයකට ආසන්න අගයක් එනම් සියයට 46ක් වන අතර ග්‍රීසියේ මෙය සියයට 40ක් වේ. අනුක්‍රමිකව ඉතාලියේ සියයට 28ක් ද අයර්ලන්තයේ සියයට 27ක් ද ප්‍රන්සයේ සියයට 23ක් ද වශයෙන් සමස්ත යුරෝපා රටවල් තුළමත් තරුණ විරැකියාව ඉහල ගොස් ඇත. මෑතකදී බ්‍රිතාන්‍යයේ පොලිස් වෙඩි පහරක් මගින් 29 විශූන් කරුණයකු ඝාතනය වීමත් සමග පැන නැගුණු කැරලිකාරී තත්ත්වය රැකියා විරහිත තරුණයන්ගේ නොසන්සුන්තාව ප්‍රජුරා ඒමකි. එරට අවුරුදු 16-24 අතර තරුණ විරැකියාව සියයට 20 දක්වා ඉහල ගොස් තිබේ.

සිය කයිවාරු කෙසේ වෙතත් පාලක පන්තියේ දැනුවත් කොටස් තරුණ විරැකියාව සම්බන්ධයෙන් හිතියට පත්ව සිටිති. රාජපක්ෂ ආන්ඩුවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කැබිනට් අමාත්‍යවරයෙකු වන ඩීවී ගුනසේකර පසුගිය ජූලි මස 08 වන දින මානව සම්පත් ප්‍රතිපත්ති සකස් කිරීමේ ජාතික මෙහෙයුම් කමිටුව අමතමින් "ශ්‍රී ලංකාව අරාබි රටවල්වලට සමාන ආකාරයේ පිපිරුම් සහගත තත්ත්වයකට මුහුණ පෑ හැක... එසේ වීමට ඉඩ දිය යුතු නැත" යනුවෙන් ප්‍රකාශ කලේය. ඔහු මෙසේ සඳහන් කලේ තරුණ විරැකියාව පෙන්වා දෙමිනි: "මෙය සැබෑ ප්‍රශ්නයක්. උගත් තරුණයන් අතර විරැකියාව සියයට 15- 20 තරම් ඉහල මට්ටමක පවතී".

දකුණු කොරියානු රැකියා සම්බන්ධයෙන් තරුණයන් මුහුණ දුන් ප්‍රශ්න ගැන සඳහන් කරමින් අගෝස්තු 11 දා ඩේලි මිලර් පත්‍රය ලියූ කතුවැකියෙක් මෙසේ සඳහන් විය. "බොහෝ දෙනා ඇත පිරිසර ගම්වලින් කොලඹට රොක් වීමේ දසුන, තරුණ විරැකියාව සම්බන්ධයෙන් පවතින සැබෑ යථාර්ථයට අපේ දේශපාලඥයන් අවදි කරන්නක් විය යුතු ය. විශාල පොරොන්දු හඬ ගැම හෝ ක්ෂණික සංතුෂ්ටිය සඳහා මන්ත්‍රයක් ලෙස මහින්ද චින්තනය ජප කිරීම වෙනුවට මන්ත්‍රීවරුන් සහ පලාත් පාලන නියෝජිතයන් තම ඡන්ද කොට්ටාසවලට වී පවතින යථාර්ථයන් ගැන සැලකිලිමත් විය යුතු ය."

තරුණ විරැකියාව සම්බන්ධයෙන් දේශපාලඥයන්ගේ සහ ජන මාධ්‍යවල හිතිය මෙසේ පෙන්වුම් කෙරුනත් ධනෝඤ්චර ක්‍රමයට ඊට විසඳුම් නැත. විරක්ෂාභාවය ද වැඩකරන ජනතාවගේ ජීවන කොන්දේසිවලට අතොරක් නැතුව පහරදීම ද වඩවඩාත් උග්‍රවීමට නියමිත ය. අර්බුද ග්‍රස්ත ධනෝඤ්චර ක්‍රමය තුළ තරුණයන්ට අනාගතයක් නැත. ඔවුන්ට තම අනාගතය දැකිය හැක්කේ සමාජවාදී සමාජ ක්‍රමයක් තුළ පමණි.